

несе прорицание отъ богътъ, който повеляваше на Филиппа да принеси жъртва на богътъ Амона (1) (Зевсъ), и че тогози повече да почитатъ отъ всичкитѣ други божове. А второ че богътъ щъль да извади едното му око, на оногози, който би съмъялъ да приближи до дупката на вратата за да съглъдва богътъ, който бъ дошелъ при жена си въ видъ на змѣй. Но Олимбияда споредъ, както казва Ерастенъ, като испращала сина си Александра на бойното поле, та насамъ каза му тайнството за рождението му, и поръчка на Александра всякой пътъ да има предъ видъ достоенно понятие относително своето си произхождение. А други казватъ че Олимбияда отблъскваше тѣзи басни, и казваше тъй: Не ще ли прѣстани Александръ да мя наклеветвува на божина Юнона? ("Иρа"). А се рѣди Александръ Великий на 355 пр. Хр. на мѣсецъ Лоий по Македонски, т. е. на шестий Юлий прѣзъ пощта, когато изгоря храмътъ на Артемида Ефеская (2) (Дияна). Тогавъ Магнисъ Игнисиевъ (незабѣлжителенъ ораторъ) явно провъзгласи, на когото

1) Зевсъ обожаваше се по това име като Богъ на гръмежътъ въ Лидия и въ цѣла Еллада.

2) Ефескиятъ храмъ бѣше едно изящно творение отъ дрѣвната архитектура и едно отъ седмътѣ чудеса на свѣта. Тоя храмъ изгорилъ единъ лекоумецъ човѣкъ нареченъ Ероstrarъ, който искалъ да си обезсмѣрти по този начинъ името си; та както се види че пожарътъ случи се на сѫщия денъ.